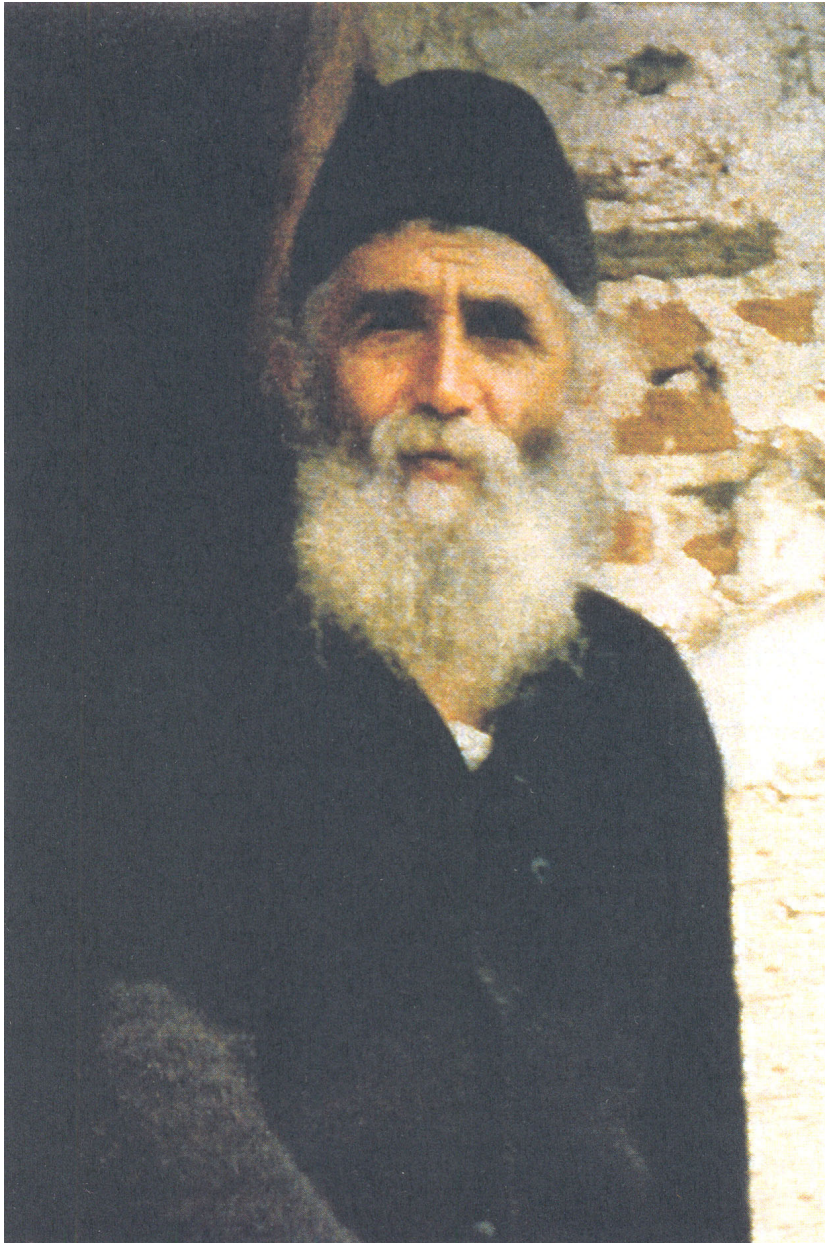

μακαριστό Γέροντα

[Συνέχεια από \(1\)](#)

15 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΟΥ

Ιερομονάχου Ακακίου Αγιορείτου

Κάποιος γνωστός μου αγιορείτης ιερομόναχος μου ανέφερε το εξής περιστατικό, που του συνέβη ένα βράδυ κατά το τέλος της δεκαετίας του 1970. «Έκανα τον κανόνα μου, έσβησα τη λάμπα και μαζεύτηκα στη γωνιά του κελιού μου λέγοντας την ευχή καθιστός. Ξαφνικά ένοιωσα να ανοίγει η πόρτα. Άνοιξα τα μάτια μου και

βλέπω μπροστά μου τον Γερό Παΐσιο. Τα έχασα!... Έκανα το σταυρό, γιατί νόμισα πως πρόκειται για δαιμονική φαντασία, αλλά τίποτε! Έμεινα άφωνος!...Ο Γέροντας πλησίασε, μου έπιασε με το αριστερό του χέρι το αριστερό μου και με το δεξί του με κτύπησε επανειλημμένα στην πλάτη: Τι με κοιτάς σαν χαμένος, να πούμε ευλογημένη ψυχή; **Να χαίρεσαι, πάτερ μου, να χαίρεσαι, γιατί το Περιβόλι της Παναγίας μας ξαναάνθισε. Και να ξέρεις: από τα νέα καλογέρια θα βγουν καλοί ηγούμενοι, θα βγουν καλοί ασκητές, θα βγουν καλοί πνευματικοί...Να χαίρεσαι ευλογημένη ψυχή! Κατάλαβες; 'Αλλά πρέπει όμως εσείς οι νέοι να γίνετε ψημένα τούβλα, ώστε αργότερα που θα έρχονται κοντά Σας πληγωμένες και ταλαιπωρημένες ψυχούλες να μπορείτε να βαστάζετε τα βάρη τους και να μη λιώνετε σαν άψητα τούβλα στο νερό. Κατάλαβες; [\(περισσότερα...\)](#)**